

8 czerwca 1928 r.

2

F 23h

11/02

015777

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 7501.

Kl. 24 f 17.

Walther & Cie. Aktiengesellschaft
(Köln-Dellbrück, Niemcy).

Ruchomy ruszt z dopływem powietrza od spodu z nieruchomo umieszczoną między taśmą rusztu skrzynią powietrzną, zaopatrzoną od góry w otwory do wylotu powietrza.

Zgłoszono 26 lipca 1920 r.

Udzielono 6 maja 1927 r.

Pierwszeństwo: 14 lutego 1914 r. (Niemcy).

Przedmiotem wynalazku jest ruszt z dopływem powietrza od spodu, posiadający nieruchomą skrzynię powietrzną. Ponad pokrywą skrzyni zaopatrzoną w otwory wylotowe do powietrza, przesuwają się górne pasmo okrężnej taśmy rusztu.

Taki ruszt ruchomy w przestrzeniach między dźwigarami poprzecznymi, dochodzącymi do pokrywy skrzyni powietrznej i utrzymującymi parami rusztownicy, posiada komory powietrzne odgraniczone od góry rusztownicami, od dołu zaś pokrywają skrzyni powietrznej. Komory te przesuwają się wraz z taśmą rusztu, a powietrze koniecz-

ne do palenia dopływa do nich od dołu. Istota niniejszego wynalazku polega na tem, że powyższe komory powietrzne są zamknięte z boku końcowymi rusztownicami, szczególnie ukształtowanymi i sięgającymi aż do pokrywy skrzyni powietrznej, w ten sposób, że rusztownicy te opierają się mocno o pokrywę skrzyni powietrznej, zapewniając samoczynne zamknięcie boczne tych komór powietrznych.

Powyższe boczne zamknięcie komór powietrznych wykazuje wobec znanych bocznych zamknięć stałymi ścianami tę zaletę, że nie potrzeba doprowadzać dźwigarów

poprzecznych aż do nieruchomych ścian bocznych; między temi ścianami i końcami dźwigarów poprzecznych może pozostać dowolnie wielka wolna przestrzeń odpowiednio do rozszerzania się dźwigarów skutkiem ciepła, nie zmniejszając dokładności bocznego zamknięcia.

Na rysunku przedstawiono jeden przykład wykonania wynalazku, mianowicie fig. 1 przedstawia ruszt ruchomy w przekroju podłużnym wraz ze skrzynią powietrzną oraz urządzeniem do rozdzielania i regulowania dopływu powietrza, fig. 2 — w przekroju poprzecznym, po lewej stronie według linii I — II, po prawej zaś według linii III — IV fig. 1.

Skrzynia powietrzna *a* mieści się w sposób znany między górnem i dolnem pasmem taśmy rusztowej.

Pokrywa skrzyni składa się z szeregu dwuteowych belek, między którymi utworzone są szczeliny poprzeczne, regulowane zapomocą zasuw *c*. Górna część taśmy rusztowej ślizga się po belkach *b*, tworzących pokrywę skrzyni. Przestrzenie pomiędzy rusztownicami *d* są zamknięte z boków i ograniczone zgóry rusztownicami, zdołu zaś pokrywą skrzyni powietrznej zapomocą szczególnie ukształtowanych rusztownic końcowych *f*, sięgających aż do pokrywy skrzyni powietrznej *a*. Całość tworzy szereg komór powietrznych, jedna za drugą leżących, do których doprowadza się sprężone powietrze ze skrzyni powietrznej, przyczem dopływ ten reguluje się. Zasurwy *c* są ustawione odpowiednio do ilości powietrza, przypuszczalnie potrzebnej dla powyżej znajdującej się strefy spalania, tak, że szczeliny poprzeczne pomiędzy poszczególnymi dwuteowymi belkami *b* w przedniej części skrzyni powietrznej są w kierunku ku tyłowi coraz szersze, w tylniej zaś części — coraz węższe.

W tem położeniu zasurwy *c* są połączone zapomocą drążków pociagowych *g* w

trzy grupy, które mogą być ze stanowiska palacza względem siebie przedstawiane zapomocą dźwigni *h* i cięgieł *i*. Cięgła *i* poszczególnych grup zasuw są połączone z dźwignią *k*, obracającą się w przedniej części rusztu naokoło punktu *m*, tak, że cięgła te można wydłużyć dowolnie lub skrócić, co osiąga się według podanej na rysunku konstrukcji zapomocą wypreżaków *n*. Konstrukcja cała służy do tego, ażeby móc poszczególne grupy zasuw, a tem samem i przymusowe doprowadzenie powietrza do rusztu nastawić odpowiednio do używanego w danej chwili paliwa.

Z drugiej strony poszczególne grupy zasuwowe można nastawić równocześnie zapomocą dźwigni *k*, korby *o*, wraz ze śrubą *p*, ażeby móc regulować palenisko zależnie od różnych obciążeń; nastawianie to nie zmienia zupełnie wyżej opisanego nastawiania podziału powietrza.

Dźwignia *k* porusza się zapomocą nakrętki ślizgającej się na śrubie *p* i wchodzącej bocznemi czopami w górny koniec dźwigni *k*. Nakrętka jest zaopatrzona w wskazówkę *r* przesuwającą się po skali, w celu wskazywania położenia zasuw.

Do skrzyni powietrznej *a* doprowadza się powietrze przez boczny króciec *t*. W dnie skrzyni *a* są otwory zamykane zasuwami połączonemi w grupy. Przez otwory można usuwać popiół spadający do skrzyni po przesunięciu zasuw. Również i te zasurwy mogą być wspólnie uruchomiane ze stanowiska palacza zapomocą drążka, korby i śruby.

Zastrzeżenie patentowe.

Ruchomy ruszt z dopływem powietrza od spodu i nieruchomo umieszczoną między taśmą rusztu skrzynią powietrzną, zaopatrzoną od góry w otwory do wylotu powietrza, przyczem dźwigary poprzeczne sięgają aż do pokrywy skrzyni i utrzymują

rusztowiny parami i tworzą wraz z rusztowinami, oraz pokrywą skrzyni powietrznej przesuwające się wraz z taśmą rusztową komory powietrzne, do których doprowadza się sprężone powietrze od spodu, znamienne tem, że komory powietrzne są z boków zamknięte końcowymi rusztowinami

(f), szczególnie ukształtowanemi i sięgającemi aż do pokrywy skrzyni powietrznej.

Walther & Cie.
Aktiengesellschaft.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

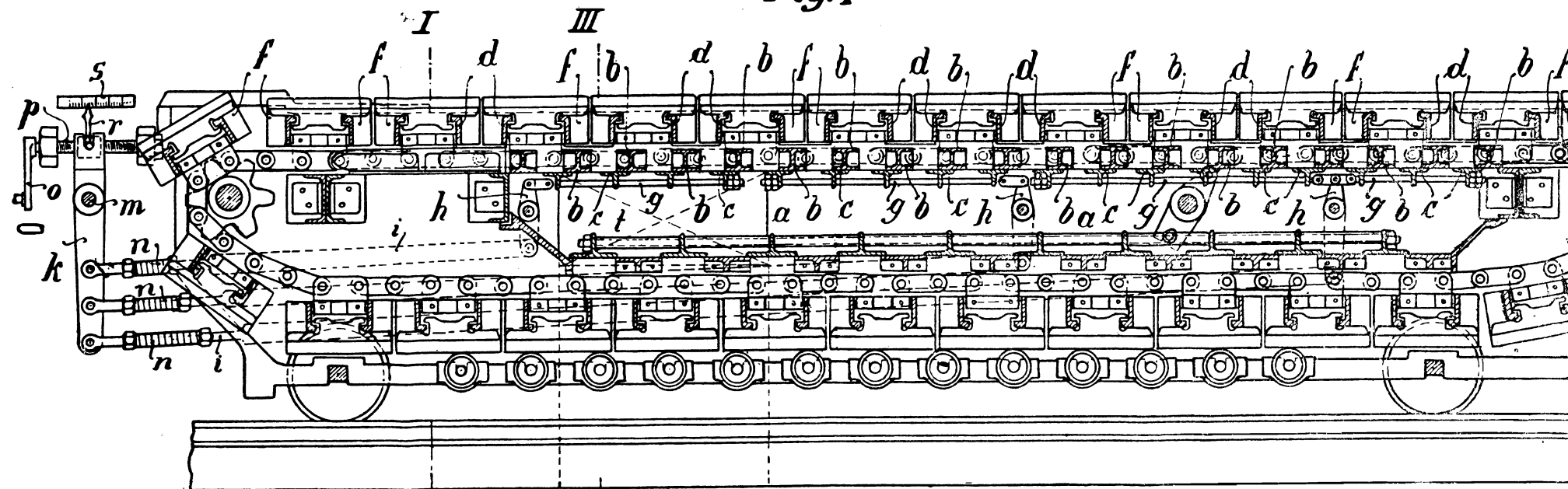

Fig. 2

